

Ανακομιδή του Ιερού Λειψάνου του Αγίου

στις 2 Αυγούστου εκάστου έτους.

Βιογραφία

Το γεγονός αυτό συνέβη στα χρόνια που οι μεγάλοι διωγμοί των πρώτων χριστιανών είχαν κοπάσει και αυτοκράτωρ ήταν ο Μέγας Κωνσταντίνος.

Τότε, ο Άγιος Στέφανος (27 Δεκεμβρίου) φανερώθηκε τρεις φορές σε κάποιον ευσεβή γέροντα ιερέα, το Λουκιανό, και του αποκάλυψε τον τόπο, όπου ήταν κρυμμένο το λείψανο του. Αυτός αμέσως το ανέφερε στον Πατριάρχη Ιεροσολύμων Ιωάννη, που με τη σειρά του πήγε στον υποδεικνυόμενο τόπο και πράγματι βρήκε το Ιερό λείψανο του Αγίου Στεφάνου.

Κατά την εύρεση έγινε μεγάλος σεισμός, και το λείψανο του Αγίου πλημμύρισε ευωδιά τους παρευρισκόμενους στον τόπο εκείνο. Λέγεται ότι από τον ουρανό ακούστηκαν αγγελικές φωνές, που έλεγαν «Δόξα έν ύψιστοις Θεῶ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, έν ανθρώποις εὐδοκία». Δηλαδή, δόξα ας είναι στο Θεό, στα ύψιστα μέρη του ουρανού και στην ταραγμένη από την αμαρτία γη ας βασιλεύσει η θεία ειρήνη, διότι ο Θεός φανέρωσε την ευαρέσκεια Του στους ανθρώπους, με την ενανθρώπιση του Υιού Του. Φανέρωναν, έτσι, οι άγγελοι περίτρανα ότι ο πρωτομάρτυρας Στέφανος μαρτύρησε για την αγάπη και τη δόξα του Θεού.

Αργότερα, τα λείψανα του Αγίου μεταφέρθηκαν από την Ιερουσαλήμ στην Κωνσταντινούπολη και εναποτέθησαν στον - επ' ονόματι αυτού - ανεγερθέντα Ναό υπό του Μεγάλου Κωνσταντίνου.

Άπολυτίκιον (Κατέβασμα)

Ήχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Βασίλειον διάδημα, ἐστέφθη σὴ κορυφή, ἐξ ἄθλων ὧν ὑπέμεινας, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, μαρτύρων Πρωτόαθλε, σὺ γὰρ τὴν Ἰουδαίων ἀπελέγξας μανίαν, εἶδές σου τὸν Σωτῆρα, τοῦ Πατρὸς δεξιόθεν. Αὐτόν οὖν ἐκδυσώπει αἶε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κοντάκιον

Ἦχος πλ. δ΄.

Πρῶτος ἐσπάρης ἐπὶ γῆς ὑπὸ τοῦ οὐρανοῦ Γεωργοῦ πανεύφημε, πρῶτος τὸ αἷμα ἐπὶ γῆς διὰ Χριστὸν ἐξέχεας μακάριε, πρῶτος ὑπ’ αὐτοῦ τὸν τῆς νίκης στέφανον ἀνεδήσω ἐν οὐρανοῖς, ὡς Ἀθλητῶν προοίμιον, στεφανῖτα τῶν Μαρτύρων ὁ Πρώταθλος.

Ἔχεις Σιὼν πάμπολλα θεῖα καὶ ξένα.

Νεκρὸν Στεφάνου δὸς πόλει Κωνσταντίνου.

Δευτερίη νέκυος Στεφάνου γένετ’ Ανακομιδή.

